

పాపము

ని. హెచ్. విశ్వేశ్వరరావు

అతని కళ్ళు నవ్వాయంతే అతనికెదురుగా నుజాత ఉందని అర్థం. "మాష్టారున్నారా" ప్రహారీ లోపలికి అడుగు పెడుతూ అన్నాడు కరత్.

"ఉన్నారు....రా లోపలికి" ఆమె లోనికి నడిచింది. ఆమె వెనుకే కరత్ ఆమెను అనువరించాడు. ఆమెను చూస్తేనే అతనికి మతి పోతోందిపుడు. చిన్నప్పుడు ఆడిన దాగుడు మూతలు, తోక్కుడు బిళ్ళలు ఇప్పుడు అతనికి గుర్తు లేవు. దానిస్థానే వయసు పొంగులో ఆమె మిన మినలు కరత్ హృదయాకాశంలో తారకలు. వదలుగా అల్లిన జడలో మల్లెల దండలు. సంపెంగ నాసికకు అటునిటు కావలా దారుల్లావున్న విశాలనేత్రాలు. వాటికి పరి హుద్దగా కాటుక దిద్దిన రెప్పలు. చంద్రబింబం లాంటి అధగాలు అతని మనస్సుని ఊయల లాగిస్తున్నాయి.

"కూర్చో" అని మరో కుర్చీలో ఆమె కూర్చుంటూ అందామె

"ఏమిటలా చూస్తున్నావు" మళ్ళా ఆమె అంది.

"అబ్బే ఏంలేదు" మాటలకోసం తడుము కున్నాడతను.

"ఏం లేకపోవడమేమిటి? ఏదోవుంది"

అని ఆమె నవ్వింది-ఆమె జడలో మల్లెల కూడా నవ్వావి.

"నీతో ఏవేవో మాట్లాడాలనిపిస్తోంది.... ఆలా ఇద్దరం కలసి విచారించాలని నా స్వాప్నిక జగత్తులోని ఊహలన్నీ నిజాలు చేసుకోవాలని అనిపిస్తోంది".

ఆమె నవ్వింది. ఆ నవ్వులో అదే ప్రకాయలు అవే తరంగ ధ్వనులు. ఆ నవ్వు విన్నప్పుడు, ఆ నవ్వున వెదపులు చూసినపుడు చిన్నగా అయిన కళ్ళు చూసినప్పుడు అతనికలా ఆనిపిస్తుంది.

"నీ మాటలన్నీ కవి మాట్లాడినట్టుగా ఉన్నాయి"

"ఏవోయ్ ఎప్పుడు వచ్చావు. ఒక్క ఉజం కూర్చో వచ్చేస్తా" అని విశ్వనాథం మాష్టారు లోనికెళ్ళారు.

అతనిగుండె క్షణం కొట్టుకోవడం మానేసి మళ్ళా మొదలయింది.

"ఏమిటలా అయిపోయావ్ నాన్నగారు రాగానే" అంది నుజాత. అతను మాట్లాడలేదు. మాష్టారు వచ్చి పాఠం మొదలెట్టాడు. ఆయన హైస్కూలులో టీచరు. ఆయన ఆస్తి దాదాపు ఏదో బేరాలుండుంది. రెండవ ఆస్తి నుజాత.

అనుకున్న ప్రకారంగానే సజాతకు త్రినాద్ తో పెళ్ళి అయిపోయింది తల్లిపోరు భరించలేక పంధ్యను పెళ్ళిచేసుకొని ఇద్దరు పిల్లలకు తండ్రి కాగలిగాడు. ఇప్పుడతనికో ఉద్యోగం దొరికింది చాలీచాలనిజీతం అందు లోనే అన్నీ ఆడబ్బే ప్రపంచం! మరో ప్రపంచంతో సంబంధము లేదు!

అందుకే ఆ ఇంట్లో ఆమె మాట సామ్రాజ్యలా చెలామణి అవుతుంది.

కలుపువై ఎవరో తట్టిన చప్పుడై తే తలుపు తీసింది నుజాత "లోపలికి రావచ్చు" అని కరత్ నవ్వాడు.

"వర్షం వస్తోంది. రా లోపలికి" అతను లోపలికి వచ్చింతర్వాత తలుపు వేసేసింది.

వాన మరీ పెద్దదయి వర్షంగా మారింది. "ఏమిటి కిటికీ తలుపులుకూడా వేసేస్తున్నావు" ఆమెవైపు చూస్తూ అన్నాడు.

ఆమె నవ్వింది. "నిన్నేమి కొరుక్కోని తినస్తే" అని ఆమె అతన్ని వెక్కిరించింది. అతను ఇబ్బందిగా కదిలాడు.

అయినా ఈదురుగాలి, వర్షం అతనికేవో సంకేతాలు ఇస్తూన్నాయి. అతని ఎత్తయిన కరీరాకృతి వయసు వెల్లువలో మునిగి వున్న ఆమె మనస్సును కట్టివదేస్తోంది.

ఆమె దగ్గరగా వచ్చింది. అతని కళ్ళలోకి చిలిపిగా చూసింది. అతనిలోని ఊహాసుందరి ఎదురుగానుంచున్నట్లయింది. అతని రక్తం ఎన్నో ఏళ్ళ దాహం తీర్చుకోడానికి ఉరకలు వేస్తోంది. అతని సరాలలో రక్తం ప్రవహించింది. తీయని బాధతో ఆమె అతనికి ఇంకా దగ్గరికి వచ్చింది. అతని కళ్ళలోకి చూసింది. అతను నిగ్రహించుకోలేకపోయాడు. సెలయేటి లోని దుడుకుతనం. గోదావరిలోని ఒక వడి ఒకేచోట సంగమిస్తున్నాయి. కొంతసేపు ఆ గదికి తమకు అసలు సంబంధమే లేనట్లు సీరియారిద్దరూ.

ఆమె 'నా బ్రతుకు పొద్దై పోయింద'ని కుమిలికుమిలి ఏడుస్తుండనుకున్నాడు కరత్. కాని ఆమె ముఖంలో ఆ బాధలు కనిపించ లేదు. లేచి ఆమె చీర వదిలించుకుంది. అతని గుండెలపై తల పెట్టుకుని నవ్వింది.

"భయపడకు కరత్. ఇది మన జీవితాల్లో ఒక తీయని సాయం సమయంగా మిగిలిపో నియ్యి" అంటూ ఆమె అతని మూసివున్న కనురెప్పలను మూడు పెట్టుకుంది.

కరత్ పైకిలేచి కిటికీ తలుపు తీశాడు. వర్షం తగ్గింది. అక్కడక్కడ రోడ్డుమీద పోతు కార్ల చప్పుడు తప్పితే ఏవిరమైన అలజడి లేదు. ఆమె క్షణంక్రితం అతని కౌగిలిలో నలిగిపోయింది.

"నాకు నువ్వు కావాలి సుజీ.... జీవితమంతా తోడుగా కావాలి" అని మత్తుగా అన్నాడు. ఆమె మాట్లాడలేదు. అతను ఆమెను వదలి



అయితే నచ్చాడు. ముందువచ్చిన భయం, సంకోచం ఇప్పుడతనికి లేవు. వాటి స్థానే ధైర్యం, ఆనందం చోటుచేసుకుంది.

“రావోయ్ శరత్ బాబూ! నీ సురించి అలో చిస్తున్నాను. కూర్చో!” తనూ మరో కుర్చీలో కూర్చుంటూ అన్నారు. విశ్వ నాథం మాట్లాడు. కానీ శరత్ మామూలుగానే కూర్చున్నా అతని మనసు మూలలోనించి.

గుండెలలోనించి చొచ్చుకొని నన్నని వజుతు శరీరమంతా ప్రారంభమైంది.

“అమ్మాయికి పెళ్ళిచేపేర్డామనుకుంటున్నా నోయ్!” తను మాట్లాడకుండానే ఆ ప్రసంగం వచ్చినందుకు కొంచెం సిగ్గుపడ్డాడు.

మళ్ళీ ఆయనే అన్నాడు. “కాకినాడమంచి ఓ సంబంధం వచ్చింది” ఆ మాటలు విన్నగానే రెండు మేళూలు రానుకున్నప్పటి మెరుపు అతని శునఃస్పృహలను చించినేసింది. అతను

మాట్లాడలేదు.

“అబ్బాయి బుద్ధిమంతుడు. షివ్ యార్థంలో పనిచేస్తున్నాడు. ముప్పై ఏకరాల అస్తీవుంది. బావుంటుందంటావా?” సమాధానం కోసం ఆగారాయన.

అతనికి అదంతా అయోమయంగా వుంది. అతని కాలిక్రింద భూమి హేమసాతంలోకి జారిపోతున్నట్లుగా అనిపించింది.

“మాషారూ!” ఏమిటన్నట్లుగా అతనివేపు చూశారు. విశ్వనాథంగారు.

అంతలోనే టీ తీసుకొని వచ్చి చెరాకటి ఇచ్చింది సుజాత. “ఈ రోజే ఈ విషయం మీతో చెబుదామనుకుంటున్నాను. సుజాతను పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకుంటున్నాను” అతని మాటలు వినగానే ఆయన కనుకొంతుల్లో ఇనుమును కరిగించినవృత్తి ఎర్రదనం పేరుకు పోయింది. ముఖం వికారంగా మారింది.

“చూడు శరత్ బాబూ! ఎవరి వరిదిలో వాళ్ళ ఆలోచనలుండాలని అందని స్వర్గాలకు విచ్చేసిన వేయడం అవివేకం అని నేను చిన్నప్పటినుంచి చెబుతున్నాను” కొంతసేపు ఆగి మళ్ళా ఆయన “చూడు బాబూ ప్రతి కన్న కండ్రికి కొన్ని ఆకలుంటాయి. తన కూతురు దేనికి కొరతలేకుండా ఉండాలనీ, అనందంగా జీవితం గడపాలనీ, నువ్వు బాగా ఆలోచన వరుడివి. ఆలోచించు. వమాచానం ఏకే తెలుస్తుంది” ఆయన మాటలకు అతను మాట్లాడలేదు. లేచి వినవిసా బయటికి వెళ్ళిపోయాడు. వాళ్ళిద్దరి మధ్య నుంచి ఎప్పుడో లోపలికి వెళ్ళిపోయింది సుజాత.

ఇంటికి వెళ్ళాడన్న మాటేగాని అతని ఆలోచనలకు తీరం దొరక్కూడా పోయింది. “ఏదా ఇంకా భోంచేయవాలా? ఎన్నిసార్లు చెప్పాలి ఇంకా భోంచేయమని? అలా విసుక్కుంటావేంరా? నీకు ఏదీవచ్చినా నా మీద నీ విసుగంతా” గొణుక్కుంటూ ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోయింది అతని తల్లి అన్నపూర్ణమ్మ. అతనికి చిన్నతనంలోనే తండ్రిపోయాడు అప్పటినుంచి తల్లిదగ్గర చాలా గారాజంగా పెరిగాడు. అతనికి వున్న రెండు ఎకరాల ఆస్తి

వంస వి.వి. వరకు చదవగలిగాడు. మల్లతల్లి వచ్చి పిలవగా భోజనం చేసి కుర్చీలో కూర్చోని అతని మెదడు ఆలోచన కోసం అస్వేషిస్తుంది. ఉన్నట్లుండి అతనికేదో ఆలోచన వచ్చింది. లేచి బట్టలు వేసుకున్నాడు. తలుపులు చేరవేసి రోడ్డు మీదకు వచ్చాడు. అతనికి వలెనే అతని ఆలోచనలు కూడా రోడ్ మీదకు వదిలిపోయాయి.

అడ్డమైన దార్లు త్రొక్కుచున్నాయి. చివరికి అతనేదో విశ్వయానికి వచ్చినట్లుగా కళ్ళు, కనుబొమ్మలు పెద్దవయ్యాయి. అతని కాళ్ళు, అప్రయత్నంగానే మాష్టారింటివేపు వడిచాయి. ఇంట్లో మాష్టారు లేనట్లున్నాడు. ఇంట్లో విశ్వ ఖాళిగా వుంది. తలుపు ముందుకు తోపి చూశాడు. ఫోను తిరుగుతోంది. తలస్నానం చేసినట్లుగా వుంది సుజాత. సోఫాలో కూర్చోని బట్టలు సాయలాగా విడదీసి తడియార బెట్టుకుంబోంది. తనం కళ్ళు ఆ వేపునుంచి కదల్చలేకపోయాడు శరత్. వెనుకగా వెళ్ళి ఆమెను కొగలించుకొన్నాడు.

ఆమె హఠాత్పరిణామానికి ఉక్కిరి విక్కిరి రయింది! “ఎవరూ! నువ్వు! నాన్నగారు చూస్తే” అంది కొంపగా.

“నాన్నగారితో ఇద్దరం కలిసి చెప్పేద్దాం” అని తేలిగ్గా నవ్వాడు.

“నాకిష్టం లేదు” గంభీరంగా అందామె.

“నా మాట విను సుజాతా. ముందిక్కణుంచి ఎక్కడకయినా వెళ్ళిపోదాము. అక్కడ రిజిస్టరు మారేక చేసుకుందాం. తిరిగి వచ్చిం తర్వాత ఎలాగూ కాదనరు” నవ్వుతూ ఎత్తుగా వున్న ఆమె దుశాణ రాస్తూ అన్నాడు.

“నాకిష్టం లేదు.... అలా అయితే సమాజం నీవంగా చూస్తుంది. అందుకే మనిద్దరం



హోటల్ భోజనం

ఓ వారిపాకళ్ళుడు వనిమీద వక్కవూరు కెళ్ళాడు.

“బాబూ! నేను హోటల్ తిండి తినలేను. అది అంతమాత్రం దావుండదు. ఆ దాబు మీరుతీసుకుని బాకు మీ ఇంట్లో భోజనం పెట్టండి” అడిగాడు ఓ గలహస్తుని.

అందుకా గలహస్తు నవ్వుకున్నాడు.

“మీరేం చేస్తుంటాడు?” అడిగాడు భోజనమయ్యాక వ్యాపారస్తుడ్ని.

“నక్కవూళ్ళో భోజనహోటల్ వడుపు కుంటాను” అనేసి వెళ్ళిపోయాడు వ్యాపారస్తుడు.

-ఈశ్వరి (హైదరాబాద్)

ఎప్పుడూ ఇలాగే వుండిపోదాం” అతని కళ్ళ లోకి ఊస్తూ అందామె.

“ఇంత నీదానికి దిగజారణావనుకోలేదు” అన్నాడు శరత్.

“అవకాశ్య నీ దృష్టిలో అది నీవమే వావచ్చు. నా దృష్టిలో ప్రేమా వెళ్ళి ఒకటి కావు. వెళ్ళంటే ఇద్దర్ని ఒకచోటే కలిపి బ్రతకమనే ఈ సంఘం యిచ్చి న నిర్వచనం.... అంతమాత్రాని వున్ననరదాలు చంపుకోకూడదని లేదు”

“ప్రేమ నీకు నరదాయా నరదా.... కాదూ వయసొచ్చిన కోరికలకు తెలివచ్చిన మనస్సు చెప్పేమాటలు అందుకే ఈ పెళ్ళిచేసుకొని మనం నుజవడలేము”

“ఎంత బరితెగిందావు సుజాతా.... చీచి నిన్ను చూస్తే ఇవడు విజంగా అనవ్యామే స్తోంది....” అతను ముఖం అటువేపు త్రిప్పుకున్నాడు.

“మరింకేం వెళ్ళు”
 “నువ్వు మనిషివి కాదు.... రాక్షసివి”
 “మిస్టర్ శరత్ గెటాట్.... ఫస్ట్ యు లీవ్ ది రూమ్ అని అరిచిందామె”
 అతను బయటికి వచ్చేశాడు.

ఈమధ్యకాలంలో బడెళ్ళు గడిచిపోయాయి. అనుకున్న ప్రకారంగానే సుజాతకు త్రినాల్ లో పెళ్ళి అయిపోయింది. తల్లిపోరు భరించలేక

MOST HYGIENIC DELICIOUS
FOOD FOR ALL AGES

MUNCH AND ENJOY

(CA-582)



ఓ వదలి

వంటచేసుకుంటున్న కబ్బిదగ్గర కెళ్ళాడు ఆరేళ్ళ అడవ్.

"నది హేడు ఆరు ఎంతమ్మా" అడిగాడు

చెప్పింది ఆవిడ.

"140 ఏ వాలుగుతో లాగిస్తే ఎంత చస్తుంది?"

జవాబిచ్చింది ఆవిడ.

తుకోడ్రా అడిగాడు అడవ్.

"తువి రెక్కలు చెయ్యకండా వన్నెం దుకు అడుగుతున్నావ్" అడిగిందావిడ

"తురేమీ రెక్కలవస్తకండ్ జమా కానార్ని ఏ వదలిపోవైదా కమర్కొ వక్కువి వుంది" అన్నాడు అడవ్.

— కవి (పాత్రాబాద్)

నంద్యను పెళ్ళిచేసుకొని ఇద్దరుపిల్లలకుకలెడ్రా కాగలిగాడు. ఇద్దరుకనికొ ఉద్యోగం దొరికింది. చాలాదాని జీతం.... అందులోనే అన్ని అడవ్ అకవికి ప్రవచనం. మరో ప్రవచనంతో నందిం రమలేడు.

ఆరోజు మామూలుగానే పొత్తుకు వెళ్ళాడు కరవ్. అగదాండా తియేటర్ మంచి వచ్చేజనంతో రద్దీగావుంది రోడ్లంజ. ఇంతలో రోడ్ మీక దుమ్మురేగింది. పొత్తు ఎదురుగా పిలువకాకు అగివుంది. అందులోనుంచి ఓవదిక నయ్యారంగా దిగింది. అదవికంజా వేసుకొన్న సిగ. దానికి ఒకప్రక్కగా కెళ్ళుతుంది. పారెవ్ వైలాక్య కాకీ..... అందుక గులాబీ లాకు అతవికకు జిగేర్ మనేలావున్నాయి ఆ పొంద క్యత్త అందులు. అమె జాణవేవుతిరిగి కొట్ట రోనికీకన్సింది. అకవి గుండె కణకాలం కొట్టకొవడం మానేసి మువలా మొదలయింది. వెంటనే ఇద్దరు నిర్దుల్లికని దిక్కికల్యైవన కన శ్రీమకు గుర్తుకొచ్చింది.

అమె కైలువెలుగులోనికి వచ్చేసింది. అమె ఎవరోకాదు మజాక. అకవి రోవలికి కెళ్ళిపో యాడు. "రంది మేదమే మీరు మా పొత్తుకు కానజం యిదే మొదటిసారి అనుకుంటాను" అని మేనేజర్ విషయంగా అన్నాడు.

మీరు ఎన్నాళ్ళుగానో ఎదురుచూస్తున్న

ఆంధ్ర ఆణిముత్యాల

సచిత్ర మాస పత్రిక

జూలై 25వ తేదీ విడుదల

ప్రారంభ సంచికలో....

- ★ ఆగస్టునెల పోటీ బహుమతి కథలు, కవితలు
- ★ జోతుల పోటీ :వరాలు
- ★ శ్రీ మధురాంతకం రాజారాంగారి మొదటి కథ
- ★ నవలా పాఠకులకు సరిక్రొత్త ఆకర్షణ
- ★ ఈ నెల సినిమా, ఈ నెల సెంటర్ స్పెషల్, ఈ నెల నెలత, కాలక్షేపం, వజీర్.... ఇంకా.... ఎన్నో ఆకర్షణలతో

1/8 డెమ్మీవెజు

వెల రూపాయి

కాపీకై మీ ఏజెంట్ కు ముందుగాచెప్పి ఉంచండి. ఏజెంటు లేనిచోట్ల మాకు వ్రాయండి.

ప్రతివెలా కథా కవికల పోటీ నిర్వహించి అత్యుత్తమ కథా కవితలను పాఠకులకు అందించే ఏకైక నదిత్ర మాసపత్రిక అక్టోబర్ నెల సంచికకోసం పోటీ నిర్వహిస్తోంది.

	కథలు	కవితలు
మొదటి బహుమతి.	రూ. 150	20
రెండవ బహుమతి	రూ. 100	15
మూడవ బహుమతి	రూ. 75	10

నిబంధనలు :

1. కథ తెలుగు జీవితానికి సంబంధించినదే వుండాలి.
2. కథ ఆరు పేజీలకు మించరాదు.
3. మినీ కవితలకు ప్రాధాన్యత యివ్వబడును.
4. పోటీకి వంపిన రచనలు త్రొప్పి వంపదదవు.
5. కవతుపై 'అక్టోబరు నెల పోటీకి' అని రాయాలి.
6. ప్రతి కథతోపాటు పాసెపోర్టు వైజా పోతో, జీవిత విశేషాలు వంపాలి.
7. బహుమతుల విషయంలో సంపాదకునిదే తుది నిర్ణయం.
8. రచనలు 15-8-81 తేదీలోగా

షెడ్యూల్.

ఈ నెల ఆణిముత్యాలు,

చిత్తూరు వార్త.

చిత్తూరు : 517004 కు వంపాలి.

(సిఎ-594)

ఆమె చిన్నగా నవ్వంది. మరేమీ మాట్లాడలేదు. ఆమె కాంచీవరం చీరలు కావాలని అడిగింది. అతను శరత్ ను పిలిచాడు. ఎందుకంటే అలాంటినాళ్ళకి ఎలానచ్చబెప్పాలో అతనికి కాగా తెలుసు. వచ్చిన వెంటనే ఆమె అతని వేపుచూసింది. కాని అతనెక్కడా తనను గురించినట్లు కనిపించలేదు. ఆమె చివర కేవల మూడుశారీస్ నెలక్ చేసి పేక చేయమంది బోయ్ పేకెట్టు తీసుకెళ్ళి కాగ్లాపెట్టాడు. ఆమె వాడికి రెండురూపాయలు ఇచ్చి ఏదో అడిగింది. శరత్ ఇది గమనిస్తునేవున్నాడు. కొట్టు రద్ది ఎక్కువకావడంతో ఆమె వేపు ఎక్కువగా చూడడానికి అవకాశం లేకపోయింది.

రాత్రి తొమ్మిదిన్నర దాటింది. కొట్టుకట్టేసేటప్పటికి మెల్లగా తన ఆలోచనలతో ఇంటిదారిపట్టాడు. ఓ లారీ తనను దూసుకుపోయింది. క్షణకాలం తను చచ్చిపోయాననుకున్నాడు. మళ్ళా బ్రతికున్నందుకు విచారించాడు. ఆ వెనుకే ఫియట్ కారువచ్చి ప్రక్కన ఆగింది. అతన్ని మాట్లాడనివ్వకుండానే అతన్ని ఫియట్ లో ఎక్కెలాచేసింది మజాక రూపలావణ్యం. ఆమె ఇల్లుచేరేంతవరకూ

అతనితో మాట్లాడలేదు. అతను ఆమెవైపు చూస్తూ వుండిపోయాడు.

దోర్ తెరచి "రా శరత్" అందామె. మౌనంగా అనువరించాడు, బయట ఉక్క దోస్తున్నా లోపల చల్లగావుంది.

"కూర్చో విన్ను గుర్తుపట్టలేననుకున్నావ్ కదూ?" ఆమె నవ్వంది. అతను మాట్లాడలేదు.

ఆమె శ్రీవారు ఉద్యోగంమానేసి కాంట్రాక్టు వ్యాపారంచేస్తున్నారని చెప్పింది. అతను పూకొడుతూ కూర్చున్నాడు. అతని కెదురుగానే ఆమె చీర మార్చుకుంది.

"మీవారు లేరా?" ఎలాగో అడిగాడు.

"ఏం?" కొంటిగా అందామె. ఆమె కళ్ళలో ఆనాటి చిలిపితనమే అతనికితోచింది. కాని కళ్ళకింద కొద్దిగా నల్లటి చీరలు ఏర్పడ్డాయి. ఆమె టీ తెచ్చియిచ్చింది.

"ఏమిటోయ్ అలావున్నావ్ ఎంతో హాషారుగా వుండేవాడివి"

"నువ్వు వదిలేసేంతర్వాత మారిపోయాను"

నిర్లిప్తంగా అన్నాడతను. అదేదో పెదజోలి అయినట్లు ఆమె పెదగా నవ్వంది. ఆమె రానకున్న సెంటువానన గున్నమంటూ గదం వ్యాపించింది. దానికితోడు ఆమె గ్రుచ్చుకోడానికి వళ్లెం లోపుంచిన మల్లెలు ఇంక ముతకైస్తున్నాయి. ఆమె వైట ప్రక్కకి జారిపోయింది. ఆమె దాన్ని ఏమి చేయలేదు. ఆమె- అతన్ని కడలిలోనికిచేరే గోదావ తరంగంలా వెనవేసుకొంది.

వెంటనే అతను ఆమెను మంచంమీదకి తోసేసాడు. "చీ చీ... నువ్వంటే నాక అనన్యం. ఇప్పటివరకు నీ ఘోరున్న మంచం అభిప్రాయంకూడా పోగొట్టుకున్నావు అమాట పూర్తికాకుండానే బయటికివచ్చేశాడు.

అతని మనసులో ఇప్పుడే ఆలోచనలులేవు. అతని కళ్ళతో అత్తమీదకు ఆనందానికి చక్కగా అతని శ్రీమతి పిల్లలు కదిలారు. మల్లెలుకొని పిల్లలకోసం మిఠాయి తీసుకొని ఇంటివేపు బయలుదేరాడు. ఇప్పుడు అతని ఆలోచనలన్నీ సవ్యంగా నడుస్తున్నాయి. అతని శ్రీమతి అతని కళ్ళలో ఊర్వశిలా కనిపిస్తోంది.

శ్రీ వేంకటేశ్వర వ్యవసాయ శిక్షణా కేంద్రము

(Regd. by Govt. of A.P.)

వైశ్యా బ్యాంకు ఎదురుగా, చిక్కడపల్లి, హైదరాబాద్-500020

Training for Fieldman, Sub Assistant, Garden Supervisor Posts.

పైన తెల్పిన ఉద్యోగములను రాష్ట్ర వ్యవసాయ శాఖలో Zilla Parishad, Panchayath Samithies, Sugar Factories లలో నెలకు Rs. 650/- ఊతముపై Agriculture Technical Course complete చేసినవారు పొందగలరు.

7th Pass or 8th/SSC/Inter/Degree Pass or Fail అయినవారు ఈ Agriculture Technical Course కి అర్హులు. అభివారు 5 నెలలు Postal/regular Training పొందవలెను. Training Period లో SC/ST వారికి మరియు ఇతరులకు BC/EBC Stipends ఇవ్వబడును. శిక్షణా కాలములో కావలసిన Books, Notes ఉచితంగా ఇవ్వబడును.

ఇతర వివరములకు, నిరీత Application Form కొరకు Rs. 2/- M.O. ద్వారాకాని, వ్యయంగా గాని చెల్లించి 10 days లోపుగా పొందగలరు.

PRINCIPAL.